

Az Ő népe és legelőjének nyája (Zsolt 100:3)

MAGYAR BAPTISTA VILÁGSZÖVETSÉG VASÁRNAPJA - FEBRUÁR 4.

Egyre áttekinthetőbbé válik ez az egyébként egyre bonyolultabb világ. Ha a mai technikai lehetőségek csak egy részével is élünk, szinte bármikor bárkit elérhetünk, hangját hallhatjuk, akár még láthatjuk is komputertől, vagy telefonhoz kapcsolódó kamera segítségével. De nem csak hallani, látni tudjuk egymást, hanem segíteni is tudunk. Ma már nemcsak az imádság nincs időhöz és térhez kötve, hanem a fizikális segítség-re is szinte azonnal lehetőség nyílik az előtt, aki valóban akar segíteni. Aki ezeket a lehetőségeket nem használja fel, hamarosan magára marad. Az egyedül, az elszigeteltség szomorú dolog, de ha a kapcsolatleremtés és fenntartás lehetőségének világában maradunk magunkra és szigetelődünk el, az már tragédia.

Az Úr megváltott népe mindig szerette és kereste egymást. Örül a találkozásoknak, aktívan építi a kapcsolatokat. Egy ilyen kapcsolatépítő, nagyszerű alkalom volt az elmúlt nyáron Debrecenben megtartott MABAVIT III. A Magyar Baptista Világszövetségének Vasárnapja is alkalmas eszköz lehet arra, hogy a három kontinensen élő magyar baptista jobban megismerjék egymást és ennek következtében közelebb kerüljenek egymáshoz.

Persze nem is a fizikális távolság volt az egyetlen legyőzendő akadály. A Kárpátmedencében egymáshoz közel, de országhatárokkal elválasztva élt és él a magyar baptista több mint 90 százaléka. Ezek a határok évtizedeken át, az utóbbi két generáció életében mindenképpen meghatározták a kapcsolatokat, illetve akadályozták azok kialakulását.

Baptista vezetőink közül többen is megpróbálták a két világháború között és azután is tartani a kapcsolatot a határokon túl élő testvérekkel. Nem volt könnyű és nem járt sok sikerrel. A mesterségesen, igazságtalanul meghúzott országhatárok „jól” működtek. Ennek következtében az évtizedeken keresztül egymástól távol és függetlenül élő és formálódó magyar baptista közösségek, szövetségek nem egyformák. Hogyan is lennének azok, amikor a körülményeik, megpróbáltatásai és örömeik sem voltak egyformák, ahogyan a rájuk nehezedő ateista rendszer is minden országban egy kicsit máshogy működött. Oka van annak, hogy nem vagyunk egyformák, s ha már látjuk az okokat, könnyebben meg is tudjuk érteni egymást.

